

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του Σχεδίου Νόμου «περί ασφαλίσεως εξαγωγικών πιστώσεων».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Ἡ ἀσφάλις τῶν εξαγωγικῶν πιστώσεων εἰσῆχθη πρῶτον ἡμῖν, κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἀλλοδαπῶν (Ἰταλία, Γαλλία, Ἀγγλία) κρατούντων, διὰ τοῦ Α.Ν. 501/1968 «περί ασφαλίσεως εξαγωγικῶν πιστώσεων», ἰδρυθέντος πρὸς τοῦτο ἰδίῳ Ἀσφαλιστικῷ Ὄργανισμῷ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κεφάλαιον Ἀσφαλίσεως Πιστώσεων» (Κ.Α.Π.). Τὸν Νόμον τοῦτον συνεπλήρωσε τὸ μετὰ τρισέτιον, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ, ἐκδοθὲν Β.Δ. 229/1971 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ασφαλιστικῆς δραστηριότητος τοῦ Κεφαλαίου Ἀσφαλίσεως Πιστώσεων». Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νομοθετημάτων τούτων ἀπεκάλυψεν ἐξ ἀρχῆς σημαντικὰς ἀτελείας καὶ πλεῖστα κενά, ἅτινα κατέστησαν ἐτι πλέον ἐμφανῆ, λόγῳ τῶν δημιουργηθειῶν ἐν τῷ μεταξῷ νέων ἀναγκῶν. Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου σχεδίου Νόμου, ὑπερκατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω διατάξεων καὶ τῆς ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε λειτουργίας τοῦ Κ.Α.Π. πειθαισθῆς πείρας, σκοπεῖται ἡ ἄρσις τῶν ἐν λόγῳ ἀτελειῶν, ἡ ἀλύψις τῶν κενῶν καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατόν πληρέστερον τρόπον ἱκανοποιήσις τῶν ασφαλιστικῶν ἀναγκῶν τῶν εξαγωγικῶν πιστώσεων.

— Αἱ διατάξεις τοῦ ὑποβαλλομένου σχεδίου Νόμου ἔχουν εἰδικώτερον, κατ' ἄρθρον, ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 1. Παράγρ. 1. Ἡ διάταξις αὕτη, ἀντίστοιχος πρὸς τῆς παραγρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 501/68, ἀναφέρεται εἰς τὸν νομικὸν χαρακτῆρα τοῦ Κ.Α.Π., τὴν ἔδραν καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Παράγρ. 2. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης διευρύνεται κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ νομικῶς ἀναμφισβήτητον ἡ ασφαλιστικὴ ἀρμοδιότης τοῦ Κ.Α.Π. Ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 501/68 προεβλέπετο ἡ ἀσφάλις τῶν εξαγωγικῶν πιστώσεων ἐναντι τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Νόμου τούτου ἀναφερομένων μὴ ἐμπροκινῶν (πολιτικῶν) κινδύνων συνδεομένων πρὸς τὴν εξαγωγὴν προϊόντων ἢ ὑπηρεσιῶν ἐλληνικῆς προελεύσεως. Εἰς τὰς «ὑπηρεσίας» κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δὲν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἔργου.

Ἐν ὧσιν τῆς σημασιουμένης δραστηριότητος τῶν ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, παρίσταται ἀνάγκη ασφαλιστικῆς καλύψεως καὶ τῆς δραστηριότητος ταύτης. Ἡ νέα διάταξις ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

Ἡ εξαγωγὴ ἐλληνικῶν προϊόντων λογίζεται διὰ τὴν ἰσχυρογὴν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν παροχὴ ὑπηρεσιῶν ἢ ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ὑπὸ ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐπὶ παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὑπὸ Κοινοπραξιῶν ἢ Ἐταιρειῶν, εἰς ἃς μετέχουν ἐλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις, ὡς εξαγωγὴ ἐλληνικῶν προϊόντων λογίζεται τὸ τμήμα τοῦ ἀντικειμένου τῆς οὐκείας συμβάσεως, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῶν ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τοὺς ἄνω φορεῖς.

Παράγρ. 3. Πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς δραστηριότητος τῶν ὡς ἄνω ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κρίνεται σκόπιμος ἡ ἀσφάλις τῶν ἐλληνικῆς κατασκευῆς ἢ καὶ τῶν διὰ κρατικοῦ συναλλάγματος ἀποκτηθέντων ὑπὸ τούτων μηχανημάτων, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων. Οὕτως ὑπὸ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 ὀρίζεται ὅτι :

Ὡς ἐξαχόμενα προϊόντα, ἀσφαλιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, λογίζονται καὶ τὰ ἐλληνικῆς κατασκευῆς ἢ διὰ κρατικοῦ συναλλάγματος ἀποκτηθέντα ὑπὸ ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων μηχανήματα, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τούτων τεχνικῶν ἔργων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Παράγρ. 4. Ἡ παράγρ. 4 εἶναι ὅμοια πρὸς τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 501/68.

Παράγρ. 5. Αὕτη εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς τὴν παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β.Δ. 229/71. Κρίνεται ἤδη ἀναγκαῖον, ὅπως τὸ ΚΑΠ ἀσφαλίξῃ ἀπ' εὐθείας καὶ οὐχὶ μόνον ἀντασφα-

λιστικῶς καὶ τὴν κατασκευὴν, μετασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν εἰς ἐλληνικὰ ναυπηγεῖα πλοίων, ὡς καὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία του διακλονίζεται εἰς συνάλλαγμα.

Ἄρθρον 2. Παράγρ. 1. Αὕτη ἀπαριθμεῖ τοὺς ἀσφαλι-
στεῖτους κινδύνους, διαλαμβάνουσα βασικῶς τοὺς ἐν παραγρ. 1
τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 501/68 ἀναφερομένους κινδύνους.
Ὁ ὑπὸ στοιχεῖον τῆ κίνδυνος εἰσάχεται τὸ πρῶτον καὶ συ-
νίσταται εἰς τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τῶν εξαγομένων, γεωρ-
γικῶς κυρίως, ἐλληνικῶν προϊόντων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν
ἰσχύουσαν τοιαύτην κατὰ τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως. Ἡ θεσπι-
ζομένη νέα διάταξις ἔχει ὡς ἑξῆς :

Μεταβολὴ τῆς τιμῆς πωλήσεως εξαγομένου ἐλληνικοῦ
προϊόντος ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν τοιαύτην κατὰ
τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως ἢ διαφοροποιήσις τοῦ κόστους ἐξα-
γομένου ἐλληνικοῦ προϊόντος ἐν σχέσει πρὸς τὸ τοῦ χρόνου
ἀσφαλίσεως ἢ τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως εξαγωγῆς.

Παράγρ. 2. Αὕτη εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς τὴν παράγρ. 2
τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 501/68, ὀριζομένου ὅτι ὑπὸ τοῦ Κ.Α.Π.
ἀσφαλιζονται τὸ πολὺ μέχρι τοῦ 80% τῆς ἐκάστοτε ζημίας.
Ἡ διάταξις τοῦ Α.Ν. 501/68 ἀναφερομένη εἰς τὸ 80% τῆς
τιμολογιακῆς ἀξίας τῆς εξαγωγῆς, ἐδημιούργει ἐν προκειμένῳ
ἀμφιβολίας.

Ἄρθρον 3. Παράγρ. 1. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης παρέ-
χεται ἡ δυνατότης εἰς τὸ Κ.Α.Π., ὅπως ἀσφαλίξῃ τὰ πιστω-
τικὰ ἱδρύματα καὶ τὰς ασφαλιστικὰς ἐταιρεῖας διὰ τὰς ὑπ'
αὐτῶν ἐκδιδόμενας ἐγγυητικὰς ἐπιστολάς, οὐχὶ μόνον διὰ
τὴν συμμετοχὴν ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς διαγωνισμοὺς
ἢ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς
ὀρίζει τὸ ἐδάφιον η' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν.
501/68, ἀλλὰ διὰ πᾶσαν περίπτωσιν συνδεομένην πρὸς τὴν
ἐξαγωγὴν ἐλληνικῶν προϊόντων ἢ ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον ἡ
κατάπτωσις τῶν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ὀφείλεται εἰς τινὰ
τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α-θ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ
Νόμου (πολιτικῶν) κινδύνων.

Κείμενον ἐδαφ. η' παραγρ. 1 ἄρθρου 2 Α.Ν. 501/68.

Ἐκ ζημιῶν τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων καὶ τῶν ασφαλι-
στικῶν ἐταιρειῶν λόγῳ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκδόσεως ἐγγυητικῶν
ἐπιστολῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς
διαγωνισμοὺς ἢ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν εἰς τὸ
ἐξωτερικόν.

Κείμενον νέας διατάξεως :

Τὸ ΚΑΠ «δύναται ν' ἀσφαλίξῃ ἢ ἀντασφαλίξῃ τὰ πιστω-
τικὰ ἱδρύματα καὶ τὰς ασφαλιστικὰς ἐταιρεῖας διὰ πᾶσαν
ζημίαν, λόγῳ καταπτώσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενων
ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν, συνδεομένων πρὸς τὴν εξαγωγὴν
ἐλληνικῶν προϊόντων, ἐφ' ὅσον ἡ κατάπτωσις αὕτη ὀφείλεται
εἰς τινὰ τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α-η τῆς παραγράφου 1 τοῦ
ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων κινδύνων».

Παράγρ. 2. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ὀρίζεται ὅτι εἰδικῶς,
προκειμένου περὶ ἐκδιδόμενων ὑπὸ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων
καὶ ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ὑπὲρ
ἐλληνικῶν ἐταιρειῶν διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀνάληψιν καὶ ἐκτέλεσιν
ἔργων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἡ ἀσφάλις ὑπὸ τοῦ Κ.Α.Π. δύναται
νὰ καλύπτῃ πάντα κίνδυνον καταπτώσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐγ-
γυητικῶν ἐπιστολῶν.

Ἡ νέα αὕτη διάταξις ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ ἐκδιδόμενων ὑπὸ πιστωτικῶν
ἱδρυμάτων καὶ ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ἐγγυητικῶν ἐπι-
στολῶν, συνδεομένων πρὸς τὴν ἀνάληψιν καὶ ἐκτέλεσιν ὑπὸ
ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων ἔργων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὡς καὶ τὴν
ἀνάληψιν καὶ ἐκτέλεσιν ὑπὸ ἐλληνικῶν ναυπηγοεπισκευαστι-
κῶν ἐπιχειρήσεων κατασκευῶν, ἐπισκευῶν ἢ μετασκευῶν
πλοίων ἢ πλωτῶν ναυπηγημάτων ἐκ τῶν ἐν παρ. 5 τοῦ
ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, ἡ ἀσφάλις
δύναται νὰ καλύπτῃ τὴν ἐξ οὐοδῆποτε κίνδυνου καὶ ἀπίως
κατάπτωσιν τῶν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν.

Παράγρ. 3 και 6. Αί διατάξεις αυτές είναι αντίστοιχοι προς τας παραγρ. 3 και 5 του άρθρου μόνου του Β.Δ. 229/1971. Κρίνεται ήδη σκόπιμον, όπως το ΚΑΠ δύναται ν' ασφαλίξη απ' ευθείας και ουχι μόνον αντασφαλιστικώς, ως προέβλεπον αί διατάξεις του προρηθέντος Διατάγματος, τούς εις ους αφορούν αυτές κινδύνους.

Παράγρ. 4. Δι' αυτής προβλέπεται ή δυνατότης ασφαλίσεως ή αντασφαλίσεως των υπό πιστωτικῶν ιδρυμάτων χρηματοδοτουμένων ναυπηγοεπισκευαστικῶν ἐργασιῶν.

Παράγρ. 5. Κατ' αὐτήν, τὸ ΚΑΠ ασφαλίξει ή αντασφαλίξει και τήν ὀργάνωσιν ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων μονίμων ἐγκαταστάσεων εἰς ἀγοράς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ρύθμισις αὐτὴ ἐθεωρήθη χρήσιμος πρὸς προώθησιν τῶν δραστηριοτήτων τούτων, αἱ ὁποῖαι εἶναι συντελεστικαὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐξαγωγῶν.

Ἄρθρον 4. Τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπει τὴν περίπτωσιν τῆς ασφαλίσεως-ἐγγυήσεως (ASSURANCE-CAUTION), παρεγομένης ὑπὸ τοῦ ΚΑΠ ὑπὲρ ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀναλαμβάνόμενα και ἐκτελούμενα πάσης φύσεως ἔργα ή μελέτας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὡς και ὑπὲρ ἐλληνικῶν ναυπηγοεπισκευαστικῶν μονάδων.

Παράγρ. 1. Ἡ διάταξις σκοπεῖ νὰ καλύψῃ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα ή αἱ ασφαλιστικαὶ ἔταιρεῖαι θὰ ἠρνούντο δι' οἰονδήποτε λόγον τὴν ἐκδοσιν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων ἀναλαμβάνουσῶν και ἐκτελουσῶν ἔργα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ή οἱ ὅροι τῆς ἐκδόσεως ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν θὰ ἦσαν ὑπεράγαν ἐπαχθεῖς διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας. Ἐν τῇ περιπτώσει τῶν τοιούτων ἀσφαλίσεων-ἐγγυήσεων ὀρίζεται, ἐν ὄψει τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ και κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 551/1970 «περὶ Ἰδιωτικῆς Ἐπιχειρήσεως Ἀσφαλίσεως Πλοίων και Ἀεροσκαφῶν» θεσπιζόμενα, ὅτι δύναται τὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια νὰ ἐκδίδωνται εἰς ξένον νόμισμα ή συνάλλαγμα, εἰς ξένην μόνον γλῶσσαν νὰ διαλαμβάνουν ὄρους ἐν χρήσει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ και νὰ ὑπάγουν τὴν σύμβασιν ἀσφαλίσεως εἰς ἀλλοδαπὸν δίκαιον και εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων ή ἀλλοδαπῆς διαιτησίας.

Παράγρ. 2. Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ ὀρίζει ἐκάστοτε τὸ ἀνώτατον ὄριον ἀναλαμβανόμενων ὑπὸ τοῦ ΚΑΠ, συναπειρά ἐκδόσεως ὑπ' αὐτοῦ τοιούτων ἀσφαλίσεων-ἐγγυήσεων, ὑποχρεώσεων εἰς συνάλλαγμα.

Τὸ διαλαμβάνον τὰς ὡς ἀνωτέρω νέας διατάξεις ἄρθρον 4 ἔχει ὡς ἀκολούθως :

1. Τὸ ΚΑΠ δύναται νὰ παρέχῃ ὑφ' οὗς ὄρους ἤθελε τοῦτο ὀρίσει, ἀσφαλίσεις ἐγγυήσεις ὑπὲρ ἐλληνικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀναλαμβανόμενα και ἐκτελούμενα πάσης φύσεως ἔργα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ή μελέτας ἀναφερομένας εἰς ἔργα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ή ὑπὲρ ἐλληνικῶν ναυπηγείων ἐκτελούντων ἐργασίας ἐκ τῶν ἐν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερομένων. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ δύναται νὰ ἀσφαλιστήρια συμβόλαια νὰ ἐκδίδωνται εἰς ξένον νόμισμα ή συνάλλαγμα, εἰς ξένην μόνον γλῶσσαν, ν' ἀναφέρονται εἰς ὄρους ἐν χρήσει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ και νὰ ὑπάγουν τὴν σύμβασιν ἀσφαλίσεως εἰς ἀλλοδαπὸν δίκαιον και εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα ἀλλοδαπῶν δικαστηρίων ή ἀλλοδαπῆς διαιτησίας.

2. Ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ἐκάστοτε τὸ ἀνώτατον ὄριον ἀναλαμβανόμενων ὑπὸ τοῦ ΚΑΠ ἐκ τῶν ἀνωτέρω αἰτιῶν πάσης φύσεως ὑποχρεώσεων εἰς συνάλλαγμα.

Ἄρθρον 5. Παράγρ. 1. Ἡ διάταξις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀντασφάλισιν, εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς τὰς παραγρ. 1 και 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Β.Δ. 229/71. Παράγρ. 2. Αὐτὴ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 501/68. Ἡ νέα διάταξις προσδιορίζει σαφέστερον τούς κινδύνους, οἵτινες ἀσφαλίζονται δι' ἀντασφαλίσεως.

Ἄρθρον 6. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ρυθμίζει τὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ ΚΑΠ. Παράγρ. 1. Ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 ὀρίζεται ὅτι τὸ

Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΚΑΠ εἶναι 7μελές, τῶν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου ὑπαλλήλων μελῶν ἀξιοσημίων εἰς 2, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἀρμόδιος ἐπὶ τῶν θεμάτων ἀσφαλίσεως.

Παράγρ. 2. Ὑπὸ τῆς παραγράφου αὐτῆς καθορίζονται ή θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ τρόπος διορισμοῦ τῶν τακτικῶν και ἀναπληρωματικῶν μελῶν αὐτοῦ και τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τούτων.

Παράγρ. 3. Ἡ διάταξις αὐτὴ, ἀντίστοιχος πρὸς τὴν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 501/68, ὀρίζει τὰ τῆς ἀπαρτίσας και λήψεως ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν ὄψει τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀυξήσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Παράγρ. 4. Ὑπὸ τῆς παραγράφου αὐτῆς καθορίζεται, ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦ ΚΑΠ δύναται τὸ μὲν νὰ προσλαμβάνῃ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου, διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ προσωπικόν, πλέον τοῦ ἀποσπωμένου ἐκ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς ὁ περιώριζε τοῦτο ή παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 501/68, τὸ δέ, νὰ χρησιμοποιοῖ και ἔτερα εἰδικὰ περὶ τὴν ἀσφάλισιν ή ἑτέρας εἰδικότητος πρόσωπα, διευρυνομένου οὕτω τοῦ κύκλου τῶν προσώπων, ἄτινα μέχρι τοῦδε ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιοῖ τὸ ΚΑΠ. Ἡ διάταξις ὑπεργορεύθη ἐκ τῆς ὁσημέραι εὐρύσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΚΑΠ και τῆς ἀντιστοίχου ἀυξήσεως τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ εἰς προσωπικόν. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι ή ἀμοιβή τῶν προσώπων τούτων, ὡς και ή ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΚΑΠ θὰ καταβάλλεται ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ.

Κείμενον παραγρ. 3 ἄρθρου 3 Α.Ν. 501/68.

Τὸ προσωπικόν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἰδρυομένου Νομικοῦ προσώπου ἀποσπᾶται ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως αὐτῆς. Τὸ Συμβούλιον τοῦ ΚΑΠ δύναται νὰ χρησιμοποιοῖ εἰδικὰ περὶ τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ΚΑΠ. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου. Ἐκ τῶν πόρων τοῦ ΚΑΠ, καταβάλλεται ἐπίσης και ή ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

Κείμενον νέας διατάξεως :

Τὸ προσωπικόν τοῦ ΚΑΠ ἀποσπᾶται ἐκ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως αὐτῆς ή προσλαμβάνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΚΑΠ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου. Τὸ Συμβούλιον τοῦ ΚΑΠ δύναται ὡσαύτως νὰ χρησιμοποιοῖ εἰδικὰ περὶ τὴν ἀσφάλισιν ή ἑτέρας εἰδικότητος πρόσωπα.

Παράγρ. 5. Ἡ παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 501/68 διαλαμβάνει, ἐν ὄψει τοῦ ὅτι ἄπαν τὸ προσωπικόν τοῦ ΚΑΠ ἀποτελεῖτο ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀποσπωμένων παρ' αὐτῶν, ὅτι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τούτων ὀρίζεται Διευθυντῆς τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Ἦδη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης παραγράφου 5, ὁ Διευθυντῆς τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ΚΑΠ ὀρίζεται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ και ἐξ ἄλλων εἰδικῶν περὶ τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐξαγωγικῶν πιστώσεων προσώπων.

Κείμενον παραγρ. 4 ἄρθρου 3 Α.Ν. 501/68.

Ἐκ τῶν ἀποσπωμένων δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὸν κατὰ βαθμὸν ἀνώτερον ἐξ αὐτῶν, ὡς Διευθυντῆς τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ν. Προσώπου, ὅστις εἰσγγεῖται ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου και εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ.

Κείμενον νέας διατάξεως :

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὸν Διευθυντῆ τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ΚΑΠ, ὡς και τὸν ἀναπληρωτῆ του. Ὁ Διευθυντῆς τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ΚΑΠ ὀρίζεται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ή και ἐξ ἄλλων εἰδικῶν περὶ τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐξαγωγικῶν πιστώσεων προσώπων.

Παράγρ. 6. Αυτή είναι όμοια προς την παράγρ. 5 του άρθρου 3 του Α.Ν. 501/68.

Παράγρ. 7. Δι' αυτής όρίζεται ότι την έποπτείαν ως προς την άσκουμένην υπό του ΚΑΠ πολιτικήν άσκει ό Ύπουργός Συντονισμού και Προγραμματισμού ενώ την διοικητικήν τοιαύτην ό Ύπουργός Έμπορίου.

Άρθρον 7. Παράγρ. 1. Αυτή καθορίζει τας άρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου του ΚΑΠ κατά βάσιν καθ' όμοιον τρόπον προς την αντίστοιχον διάταξιν της παραγρ. 1 του άρθρου 4 του Α.Ν. 501/68. Το έδάριον ια της παραγρ. 1 διατυπώνεται κατά τρόπον, ώστε να εκλείπη ή εκ της ίσχυούσης διατάξεως άσάφεια, μη απαιτουμένης ήδη έγκρίσεως των Ύπουργών Συντονισμού και Προγραμματισμού, Οικονομικών και Έμπορίου διά να χρεούται ό παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος λογαριασμός του ΚΑΠ.

Κείμενον έδαφ. ια παράγρ. 1 άρθρον 4 Α.Ν. 501/68 :

Αποφασίζει περί αναλήψεως δανειακών υποχρεώσεων υπό του ΚΑΠ και εντέλλεται την χρέωσιν του λογαριασμού του ΚΑΠ παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος, μετ' έγκρισιν των Ύπουργών Συντονισμού και Προγραμματισμού, Οικονομικών και Έμπορίου.

Κείμενον νέας διατάξεως :

Αποφασίζει περί αναλήψεως δανειακών υποχρεώσεων υπό του ΚΑΠ, μετ' έγκρισιν των Ύπουργών Συντονισμού και Προγραμματισμού, Οικονομικών και Έμπορίου.

Είς την παράγρ. 1 του ίδιου άρθρου διαλαμβάνεται νέον έδάριον υπό στοιχείον ιγ, όρίζον ό το Διοικητικόν Συμβούλιον του ΚΑΠ α' Αποφασίζει περί πάσης δαπάνης του ΚΑΠ».

Η προσθήκη άποσκοπεί να διευκρινίση, ότι το Συμβούλιον του ΚΑΠ είναι άρμόδιον να αποφασίση, άνευ ύπουργικής έγκρίσεως περί πάσης δαπάνης αυτού, ήτις ως είκος συνεπάγεται και αντίστοιχον χρέωσιν του παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος λογαριασμού του, δι' ήν χρέωσιν, ως έρρήθη, ό Α.Ν. 501/68 άπήτη έγκρισιν των τριών ως άνωτέρω Ύπουργών.

Παράγρ. 3. Αυτή, άφορώσα εις την εκπροσώπησιν του ΚΑΠ ένώπιον των δικαστικών και διοικητικών Αρχών, είναι αντίστοιχος προς την παράγρ. 2 του άρθρου 4 του Α.Ν. 501/68.

Παράγρ. 2. Διά της διατάξεως ταύτης, επί τω τέλει ταχύτερας και όργανωτικώς όρθότερας λειτουργίας του ΚΑΠ, παρέχεται ή ευχέρεια εις το Συμβούλιον του ΚΑΠ, όπως δι' αποφάσεως αυτού αναθέτει την άσκησιν μέρους των άρμοδιοτήτων αυτού και δη των αναφερομένων εις τά έδαφ. δ, ε, η και ιγ της παραγρ. 1 του άρθρου τούτου, εις δύο ή πλείονα μέλη αυτού, ενεργούντα από κοινού και αποφασίζοντα όμοφώνως. Ωσαύτως ή νέα διάταξις όρίζει, ότι το Συμβούλιον του ΚΑΠ, δι' αποφάσεως αυτού καθορίζει και τας άρμοδιότητας του Διευθυντού των Ύπηρεσιών του ΚΑΠ.

Κείμενον παραγρ. 3. άρθρου 4 Α.Ν. 501/68 :

Τά ασφαλιστήρια ή άντασφαλιστήρια συμβόλαια ως και τά τρεχούσης φύσεως έγγραφα ύπογράφονται υπό δύο μελών του Διοικητικού Συμβουλίου όριζομένων δι' αποφάσεων αυτού.

Κείμενον νέας διατάξεως :

Τό Συμβούλιον του ΚΑΠ δι' αποφάσεως αυτού δύναται ν' αναθέτη την άσκησιν των υπό τά στοιχεία δ, ε, η και ιγ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου αναφερομένων άρμοδιοτήτων αυτού, εις δύο ή πλείονα μέλη αυτού, ενεργούντα από κοινού και αποφασίζοντα όμοφώνως.

Δι' αποφάσεως του Συμβουλίου του ΚΑΠ καθορίζονται όσαύτως αί άρμοδιότητες του Διευθυντού των Ύπηρεσιών του ΚΑΠ.

Παράγρ. 4. Διά της διατάξεως ταύτης όρίζεται κατά τρόπον σαφή και άναμφίβολον ποιαι αποφάσεις του Συμβουλίου του ΚΑΠ χεζήζουν δημοσιεύσεως εις την Έφημερίδα της

Κυβερνήσεως (τεύχος Άνωνύμων Έταιρειών και Ε.Π.Ε.) και ότι ή δημοσίευσιν τούτων, ως και του Ίσολογισμού του ΚΑΠ, έχει τον χαρακτήρα απλής άνακοινώσεως άσχετου προς τό κύρος αυτών. Η έξάρτησις της ίσχύος των κανονιστικής φύσεως αποφάσεων του Συμβουλίου του ΚΑΠ εκ της δημοσιεύσεως των εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, ως όρίζει ό Α.Ν. 501/68, δεν συνάδει προς τον χαρακτήρα του ΚΑΠ ως νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου.

Κείμενον παραγρ. 4 άρθρου 4 Α.Ν. 501/68 :

Αί κανονιστικής φύσεως αποφάσεις του Συμβουλίου του ΚΑΠ αποκτούν ίσχύη από της δημοσιεύσεως των εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, τεύχος Άνωνύμων Έταιρειών και Ε.Π.Ε.

Κείμενον νέας διατάξεως.

Οί υπό στοιχεία α, β και γ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου Κανονισμοί του Συμβουλίου του ΚΑΠ, ως και ό Ίσολογισμός αυτού, δημοσιεύονται διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως (τεύχος Άνωνύμων Έταιρειών και Ε.Π.Ε.)

Άρθρον 8. Παράγρ. 1. Η διάταξις της παραγρ. 1 είναι αντίστοιχος προς την παράγρ. 1 του άρθρου 5 του Α.Ν. 501/68, καθοριζομένου, ότι μόνον ό λογαριασμός κινήσεως κεφαλαίων του ΚΑΠ τηρείται παρά τη Τραπεζή της Ελλάδος.

Παράγρ. 2. Διά της διατάξεως ταύτης, άφορώσης εις την «αυτοδικαίαν» έγγυήσιν υπό του Έλληνικού Δημοσίου των πάσης φύσεως υποχρεώσεων του Κ.Α.Π. μέχρι ποσού ίσου προς τά εκάστοτε καθοριζόμενα όρια ασφαλιστικής και άντασφαλιστικής καλύψεως, ρυθμίζονται αί οικονομικαί σχέσεις Δημοσίου και ΚΑΠ, ως και ή έξυπηρέτησις αυτών διά της Τραπεζής της Ελλάδος, κατά τρόπον σαφέστερον και λογιστικώς απλούστερον του καθοριζομένου εις την αντίστοιχον διάταξιν της παραγρ. 2 του άρθρου 5 του Α.Ν. 501/68.

Κείμενον παραγρ. 2 άρθρου 5 Α.Ν. 501/68 :

Αί πάσης φύσεως υποχρεώσεις του ΚΑΠ μέχρι ποσού ίσου προς τά εκάστοτε καθοριζόμενα όρια ασφαλιστικής και άντασφαλιστικής καλύψεως, ως και της κατά τό άρθρον 6 ενισχύσεως διά καταβολήν ασφαλιστρων, τυγχάνουν αυτοδικαίως ήγγυημένα, δύναμει του παρόντος υπό του Έλληνικού Δημοσίου. Έν τω πλαισίω της έγγυήσεως ταύτης έξουσιοδοτείται διά του παρόντος ή Τράπεζα της Ελλάδος όπως αναλαμβάνη εκ του παρ' αυτή λογαριασμού Συγκεντρώσεως Εισπράξεων και Πληρωμών του Έλληνικού Δημοσίου πέν ποσόν, έντός των άνωτέρω όριων, τό όποιον απαιτείται προς διατήρησιν του τυχόν χρεωστικού ύπολοίπου του παρ' αυτή λογαριασμού του ΚΑΠ εις επίπεδον κατώτερον των 50 εκατ. δραχμών. Προς ικανοποίησιν των μέχρι του ποσού 50 εκατ. δραχμών τυχόν απαιτήσεων της Τραπεζής της Ελλάδος έναντι του ΚΑΠ θα ίσχύση ή γενική διαδικασία βάσει της έγγυήσεως του Έλληνικού Δημοσίου.

Κείμενον νέας διατάξεως :

Αί πάσης φύσεως υποχρεώσεις του ΚΑΠ μέχρι ποσού ίσου προς τά εκάστοτε καθοριζόμενα όρια ασφαλιστικής και άντασφαλιστικής καλύψεως τυγχάνουν αυτοδικαίως ήγγυημένα, δύναμει του παρόντος υπό του Έλληνικού Δημοσίου. Έν τω πλαισίω της έγγυήσεως ταύτης έξουσιοδοτείται διά του παρόντος άνεκκλητήτως ή Τράπεζα της Ελλάδος, όπως, κατόπιν σχετικού έγγράφου του Διοικητικού Συμβουλίου του ΚΑΠ, άνευ έτέρας έντολής του Δημοσίου και άνευ οίσαδήποτε προτέρας ειδοποιήσεως της προς τό Δημόσιον, μεταφέρη εκ του παρ' αυτή λογαριασμού Συγκεντρώσεως Εισπράξεων και Πληρωμών του Έλληνικού Δημοσίου εις τον παρ' αυτή λογαριασμόν του ΚΑΠ πέν αϊτούμενον, έντός των όριων του καθοριζομένου υπό της κατωτέρω παρ. 3 του παρόντος άρθρου συνολικού ύψους αναλαμβανομένων υποχρεώσεων, ποσόν.

Παράγρ. 3. Αυτή είναι αντίστοιχος προς την παράγρ. 3 του άρθρου 5 του Α.Ν. 501/68.

Άρθρον 9. Παράγρ. 1. Διά της διατάξεως ταύτης, άντιστοίχου προς την παράγρ. 1 του άρθρου 6 του Α.Ν. 501/68,

καθορίζονται πληρέστερον και συμφώνως προς θεσπιζομένης νέας διατάξεις οι δικαιοϋχοι ασφαλίσεως.

Παράγρ. 2. Η διάταξις αυτή, αντίστοιχος προς την παράγρ. 3 του άρθρου 2 του Α.Ν. 501/68, αναφέρεται γενικώς εις την διαδικασίαν ασφαλίσεως, ήτις καθορίζεται κατά τὰ και άνωτέρω (άρθρον 7 παράγρ. ιγ) οριζόμενα δι' άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του ΚΑΠ.

Παράγρ. 3. Η παράγρ. 3 του άρθρου 9, άφορῶσα εις την ασφαλιστικήν υποκατάστασιν του ΚΑΠ, είναι αντίστοιχος προς την παράγρ. 4 του άρθρου 2 του Α.Ν. 501/68. Υπό της νέας διατάξεως παρέχεται ή εύχέρεια γὰ συνομολογήσει διὰ του ασφαλιστηρίου μερικὴ υποκατάστασις. Η νέα διάταξις έχει ὡς άκολουθῶς :

Εις περίπτωσιν έπελεύσεως του κινδύνου τὸ ΚΑΠ έχει δικαίωμα ασφαλιστικῆς υποκαταστάσεως κατά τὰ ειδικώτερον ἐν τῷ ασφαλιστηρίῳ οριζόμενα.

*Άρθρον 10. Παράγρ. 1. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης θεσπίζεται νέα ἐξαιρέσις εις τὰς οριζόμενας ὑπὸ του άρθρου 7 του Α.Ν. 800/1937 ἐξαιρέσεις, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ή σύναψις ασφαλίσεων εις ξένον νόμισμα ή συνάλλαγμα, και ναπεχυροῦται τὸ κῆρος τῶν μετὰ του ΚΑΠ συναπτομένων εις ξένον νόμισμα ή συνάλλαγμα συμβολαίων. Η νέα αὕτη διάταξις έχει ὡς άκολουθῶς :

Προκειμένου περί τῶν ὑπὸ του παρόντος Νόμου προβλεπόμενων ασφαλίσεων και άντασφαλίσεων ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, ή συνομολόγησις τούτων εις συνάλλαγμα.

Παράγρ. 2. Κατὰ τὰς ισχυούσας νομισματικὰς διατάξεις (άρθρον 11 παράγρ. 1 και 2 Ν. 5422/1932) άπαγορεύεται ή χρηρήγησις δανείων εις δραχμάς ἐπ' ἐνεχύρω ξένου συναλλάγματος, ὡς και ή συνομολόγησις ἐν γένει ὑποχρεώσεων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εις ξένον νόμισμα ή συνάλλαγμα διὰ δανείων ή άλλων συμβάσεων. Διὰ τῆς παραγρ. 2 του άρθρου 10 ἐπιτρέπεται, κατ' ἀπόκλισιν ἐκ τῶν διατάξεων τούτων, εις τὰ πιστωτικά ιδρύματα, ὅπως συνομολογοῦν ασφαλείας (ένέχυρα) εις συνάλλαγμα διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένας ἐγγυητικὰς ἐπιστολάς και τὰς παρεχομένας πιστωτικὰς διευκολύνσεις και χρηματοδοτήσεις προς ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις ἀναλαμβάνουσας και ἐκτελούσας ἔργα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ή προς ἑλληνικὰς ναυπηγοεπισκευαστικὰς μονάδας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐξαγωγικῶν παραγγελιῶν. Η διάταξις ἀποβαίνει εις ὄφελος τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, διότι διὰ τῶν οὕτω συνομολογουμένων ασφαλείων εις συνάλλαγμα ἐπιτυγχάνεται ή εισροή εις τὴν χώραν του ὑπὸ τῶν ὡς εἴρηται ἐπιχειρήσεων κτωμένου συναλλάγματος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Η ὡς άνωτέρω ἔσσ. διάταξις έχει ὡς άκολουθῶς :

Ἐπιτρέπεται εις τὰ πιστωτικά ιδρύματα, προκειμένου περί ἐκδόσεως ὑπ' αὐτῶν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν και παροχῆς πιστωτικῶν διευκολύνσεων ή χρηματοδοτήσεων, συνδεομένων προς τὴν ἀνάληψιν και ἐκτέλεσιν ὑπὸ ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων ἔργων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ή προς τὴν ἀνάληψιν και ἐκτέλεσιν ὑπὸ ἑλληνικῶν ναυπηγοεπισκευαστικῶν μονάδων ἔργασιῶν ἐκ τῶν ἐν παρ. 5 του άρθρου 1 του παρόντος Νόμου ἀναφερομένων, ὅπως, κατ' ἀπόκλισιν ἀπὸ τῶν ισχυουσῶν περί προστασίας του ἔθνικοῦ νομίσματος διατάξεων, συνομολογοῦν και λαμβάνουν και ἐν Ἑλλάδι ἐμπραγμάτους ή ἑτέρας ασφαλείας εις συνάλλαγμα, προς ἐξασφάλισιν τῶν ἀντιστοιχῶν ἀπαιτήσεων των.

Παράγρ. 3. Εις τὴν περίπτωσιν ασφαλίσεως ή άντασφαλίσεως ὑπὸ του ΚΑΠ, τούτο ἐν ἐπελεύσει του κινδύνου ὑποκαθίσταται ὡς και ἐν παραγρ. 2 του παρόντος άρθρου ἐμπραγμάτους ασφαλείας εις συνάλλαγμα.

*Άρθρον 11. Διὰ τῆς παρ. 1 του παρόντος άρθρου προβλεπεται ἀπαλλαγὴ ἐκ του φόρου κύκλου ἔργασιῶν του άρθρου 14 του Νόμου 1620/1951 τῶν ὑπὸ του ΚΑΠ κτωμένων ἀσφαλιστρῶν.

Διὰ τῆς παρ. 2 προβλέπεται ὁμοίως ή ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου τῶν ὑπὸ του ΚΑΠ συναπτομένων ασφαλίστρῶν συμβολαίων, καταβαλλομένων ἀσφαλιστρῶν και ασφαλιστικῶν ἀποζημιώσεων.

Αἱ παρ. 3 και 4 τούτου εἶναι ὅμοιαι προς τὸ άρθρ. 7 του Α.Ν. 501/68.

*Άρθρον 12. Παράγρ. 1. Αὕτη εἶναι ὁμοία προς τὴν παράγρ. 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 501/68.

Παράγρ. 2. Δι' αὐτῆς θεσπίζεται νέα διατάξεις ρυθμίζουσι τὸν σχηματισμὸν ὑπὸ του ΚΑΠ τεχνικῶν ἀποθεματικῶν κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὑπὸ τῶν ισχυουσῶν διατάξεων περί ἰδιαίτης ἐπιχειρήσεως ασφαλίσεως (άρθρα 7 και 8 Ν.Δ. 400/1970) προβλεπομένων. Η κατὰ τ' άνωτέρω νέα διάταξις έχει ὡς άκολουθῶς :

Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὑπὸ τῶν ισχυουσῶν διατάξεων περί ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ασφαλίσεως προβλεπομένων, σχηματισμὸς τῶν τεχνικῶν ἀποθεματικῶν, προκειμένου περί τῶν ασφαλειῶν πιστώσεων και ἐγγυήσεων εἶναι διὰ τὸ ΚΑΠ προαιρετικὸς. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελον σχηματισθῇ τοιαῦτα ἀποθεματικά παρ' ασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν άντασφαλιζομένων παρὰ τῷ ΚΑΠ ή ὑποχρέωσις τούτα ἐξικνεῖται, κατ' ἀπόκλισιν προς τὰ ὑπὸ τῶν ισχυουσῶν διατάξεων προβλεπόμενα, μέχρι τῆς ἀναλογίας τῆς ἰδίας αὐτῶν ασφαλιστικῆς κρατήσεως.

*Άρθρον 13. Πρὸς διευκόλυνσιν του ἔργου του ΚΑΠ ἐκρίθη σκόπιμον, ὅπως καταστῇ ὑποχρεωτικὴ ή ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου και τῶν ἐξαρτωμένων οἰκονομικῶς ἐκ του Κράτους ὀργανισμῶν παροχὴ εις τὸ ΚΑΠ πληροφοριῶν, ἀφορῶσῶν εις τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Η νέα διάταξις έχει ὡς άκολουθῶς :

Δημόσιαι ὑπηρεσίαι, νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου τράπεζαι, ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας ὑποχρεοῦνται, ὅπως παρέχουν εις τὸ ΚΑΠ πᾶσαν πληροφορίαν ζητουμένην παρ' αὐτοῦ και ἀφορῶσαν εις τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἐπιφυλασσομένων τῶν περί φορολογικοῦ και τραπεζικοῦ ἀποσρήτου διατάξεων.

*Άρθρον 14. Τὸ άρθρον τούτο μεταβατικῆς ἰσχύος σκοπεῖ νὰ καλύψῃ τὰς ἤδη γενομένας ὑπὸ του ΚΑΠ ἐγκρίσει ασφαλίσεως Τραπεζικῶν Ἰδρυμάτων δι' ἐκδοθείσας ὑπ' αὐτῶν ἐγγυητικὰς ἐπιστολάς ὑπὲρ τεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ἐφ' ὅσον διὰ τὰς ἀσφαλίσεις ταύτας δὲν ἔχουν ὑπογραφ εἰσέτι ἀσφαλιστήρια συμβόλαια.

*Άρθρον 15. Δι' αὐτοῦ ορίζονται αἱ καταργούμεναι διατάξεις (Α.Ν. 501/68, τὸ άρθρον 9 του Ν.Δ. 226/1969 και τ Β.Δ. 229/1971).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1975

Οἱ Ὑπουργοὶ

Συντονιστοῦ και Προγραμματισμοῦ
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ἐμπορίου
Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ